

Јужној Босни. (79. „Глас“ Срп. Краљ. Акад.) показује да је пок. Дедијер, и поред врло интензивних антропогеографских студија, сачувао интересовање за проблеме глациалне морфологије. Да би за проучавање села задобио што шири круг образованих људи, написао је 1910. год. у сарајевском „Прегледу“ *Поријекло становништва у Босни и Херцеговини*.

1910. год. изабран је пок. Дедијер за доцента Географије на београдском Универзитету. У „Летопису Матице Српске“ за 1912. год. у чланку *Херцеговина и Херцеговци* изложио је популарно резултате својих студија. Али са настанком Балканског Рата обрће се нашим јужним крајевима. У „Српском Књижевном Гласнику“ за 1912. објавио је чланак *Стара Србија*, изложивши географске прилике ове области, а у сарајевском „Прегледу“ за 1912. год. чланак *Срби и Бугари*, спроводећи поређење између њих. 1913. год. издала је „Српска Књижевна Задруга“ *Нову Србију*, у којој је пок. Дедијер покушао да на основу студија Ј. Цвијића да заокругљену географску слику о крајевима, тада ослобођеним. „Гласник Српског Географског Друштва“ (св. 3. и 4.) доноси његову студију *Сточарске зоне у планинама динарске системе*, — расправу о омиљеном предмету његовог испитивања.

За време Великог Рата имао је пок. Дедијер прилике да прође граничном облашћу македонско-арбанском, где се заинтересовао траговима старе глацијације. Избегавши у Француску и преселивши се доцније у Швајцарску развио је користан јавни рад, али ни тада није престајао мислити на науку. У *Annales de Geographie* (1916) објавио је превод поменуте студије о сточарским зонама под насловом *La transhumance dans les pays dinariques*, а горња испитивања старих глечера у *La Géographie* (1916/17) под насловом *Traces glaciaires en Albanie et en Nouvelle Serbie*. Последњи му је рад *Carte des pays Yougoslaves*, изишла у Берну код Кимерли и Фреја.

Одмах по ослобођењу похитао је пок. Дедијер у домовину. Умро је у Сарајеву, децембра 1918.

Б. Ж. Милојевић.

ДР. МИХАЈЛО Ч. ДРАГИЋ.

АСИСТЕНТ ГЕОГРАФСКОГ ЗАВОДА НА УНИВЕРЗИТЕТУ.

Рођен је 13. септембра 1887. год. у Панчеву. Родитељи су му се ускоро преселили у Београд где је пок. Драгић свршио основну школу и гимназију. Уписао се 1906. год. на филозофски факултет Универзитета и 1910. год. положио дипломски испит из групе Географија и Етнографија.

Још као студент Универзитета одликовао се радом и марљивошћу те је убрзо стекао поверење свих наставника, нарочито професора Цвијића. Г. Цвијић га је 1909. год. узео за свога асистента. На овој дужности остао је пок. Драгић и пошто је положио дипломски испит и постављен за суплента I. Београдске Гимназије. Као асистент све слободно време употребљавао је на рад у Географском Заводу и на обучавање млађих студената за самостална испитивања. Приликом оснивања Географског Друштва пок. Драгић је оснивач, а доцније и члан управе.

Још као студент бавио се антропогеографским испитивањима Груже. Тај је рад тако успешно извео да је на основу њега добио 1912. год. докторску титулу. Гружа је штампана у „Насељима Српских Земаља“

књ. X и представља један од најбољих радова штампаних у „Насељима“. Ово га је подстакло на даља антропогеографска испитивања. Тако је почео да испитује Подибар, који је готово потпуно био проучио. На жалост, рукопис му је у току рата пропао. На основу литературе био је почео пок. Драгић рад на монографији „О варошима Арбаније“. И овај је рукопис у току рата упропашћен.

Поред научног рада пок. Драгић се бавио и средње-школском Географијом. Прерадио је Земљопис пок. Карића за III разред гимназије. Овако прерађен, овај уџбеник је био пред рат скоро до пола оштампан и у рату је пропао.

Као сарадник „Гласника Српског Географског Друштва“ пок. Драгић је радио на рубрикама Статистика и Библиографија, а у „Прегледу Географске Литературе“ има врло много његових реферата.

У почетку рата ступио је у II рез. болницу у Крагујевцу као писар, на којој је дужности радио марљиво шест месеци. Напоран и неуморан рад рђаво је утицао на његов нежан организам; ту се заразио пегавим тифусом и умро 20. јануара 1915. год.

Ант. Лавић.

МИХАЈЛО Ј. БОГИЋЕВИЋ

СУПЛЕНТ ТЕТОВСКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Пок. Богичевић рођен је 5. фебруара 1890. год. у Пљевљима, где је свршио основну школу и нижу гимназију. Вишу гимназију учио је у Солуну, где је положио испит зрелости 1909. год. У јесен те године уписао се на философски факултет Београдског Универзитета, узевши да изучава Географију, Етнографију и Историју.

Као ученик професора Цвијића истицао се марљивошћу и нарочито се био посветио геоморфолошким испитивањима. Из области Геоморфологије су његови радови: *Пљеваљска Кошлина* (Гласник С. Г. Д. година II. св. 2. за 1913. год.) и *Сврљишка Кошлина* (Гласник С. Г. Д., год. III. св. 3. и 4. за 1914. год.). Ти су радови показивали темељну спрему и наговештавали веће успехе.

И као гимназијски наставник пок. Богичевић се интензивно бавио научним испитивањима, али га је Велики Рат 1914. године у томе омео. У почетку рата ступио је на војну дужност на којој га је и смрт нашла. Умро је 24. априла 1915. год.

Б. Дробњаковић.

КОСТА Н. КОСТИЋ

ПРОФЕСОР ГИМНАЗИЈЕ

Умро је у времену најстрашније епидемије, 18. фебруара 1915. год. Рођен у Нишу (15. марта 1875.) врло је рано прешао у Пирот (1886.), за који се потпуно везао. Матурирао је ту 1895., и пун воље за националну Географију и Историју дошао је у Географски Завод тадашње Велике Школе и свом озбиљношћу прилегао на рад. Време од 1895. до 1899. испунио је понајвише географским радовима, ма да није занемарио ни Историју, особито културну, која је у нас тада тек била зачела да се озбиљно развија. За четири године својих студија он је, радећи врло скромно и плодно, прегледао све наше библиотеке и дао (колико се